

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 10Csp/163/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119387920
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marián Hatala
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2021:6119387920.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky samosudcom Mgr. Mariánom Hatalom v právnej veci žalobcu: R Collectors, s.r.o., Dvořákovo nábrežie 8A, Bratislava, IČO: 50 094 297, právne zastúpený: Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., so sídlom Bratislava, Dvořákovo nábrežie 8A, IČO: 47 232 471 proti žalovaným: v 1.rade: F. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. C., M.R. W. XX/XX, v 2.rade: E. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. C., M.R. W. XX/XX, právne zastúpení: JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., Pavla Mudroňa 1191/5, Žilina, IČO: 47 445 092 o zaplatenie 11 480,94 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Súd z a m i e t a žalobu v časti, ktorou sa žalobca domáhal, aby žalovaným v 1.rade a v 2.rade bola uložená povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 9 490,95 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy:

- 10 039,39 eur od 22.06.2019 do 26.09.2019,
- 9 855,01 eur od 27.09.2019 do 11.11.2019,
- 9 762,82 eur od 12.11.2019 do 04.12.2019,
- 9 651,52 eur od 05.12.2019 do 09.01.2020,
- 9 549,48 eur od 10.01.2020 do 09.02.2020,
- 9 454,07 eur od 10.02.2020 do 15.03.2020,
- 9 358,66 eur od 16.03.2020 do 14.04.2020,
- 9 261,52 eur od 15.04.2020 do 28.04.2020,
- 9 164,38 eur od 29.04.2020 do 11.06.2020,
- 9 057,49 eur od 12.06.2020 do 19.07.2020,
- 8 950,60 eur od 20.07.2020 do 27.07.2020,
- 8 876,11 eur od 28.07.2020 do 16.08.2020,
- 8 671,87 eur od 17.08.2020 do 24.08.2020,
- 8 607,10 eur od 25.08.2020 do 13.09.2020,
- 8 402,86 eur od 14.09.2020 do 06.10.2020,
- 8 367,69 eur od 07.10.2020 do 14.10.2020,
- 8 163,45 eur od 15.10.2020 do 20.11.2020,
- 8 142,23 eur od 21.11.2020 do 21.01.2021,
- 8 049,40 eur od 22.01.2021 do zaplatenia.

II. V zostávajúcej časti súd konania z a s t a v u j e.

III. V zamietajúcej časti vo veci samej súd p r i z n á v a žalovaným v 1.rade a v 2.rade nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi vo výške 100%.

IV. V zastavujúcej časti súd p r i z n á v a žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovaným v 1.rade a v 2.rade vo výške 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Pôvodný žalobca Poštová banka, a.s., Dvořákovo nábřeží 4, Bratislava, IČO: 31 340 890 (ďalej aj pôvodný žalobca) sa svojou žalobou domáhal voči žalovaným v 1.rade a v 2.rade zaplata 11 480,94 eur s príslušenstvom titulom vrátenia spotrebiteľského úveru. Právoplatným uznesením Okresného súdu Nové Zámky 10Csp/163/2019-287 zo dňa 15.03.2021 bolo vyhovené návrhu, aby na miesto doterajšieho (pôvodného) žalobcu vstúpil R Collectors, s.r.o., Dvořákovo nábřeží 8A, Bratislava, IČO: 50 094 297.

2. Žalovaní v 1. rade a v 2. rade so žalobou nesúhlasili. V prvom rade namietali, že poskytnutý spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov a namietali aj nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

3. Na pojednávanie konané dňa 24.06.2021 sa strany sporu a ich právni zástupcovia nedostavili, o odročenie pojednávania nežiadali a preto súd pojednával v ich neprítomnosti podľa § 180 Civilného sporového poriadku (ďalej aj C.s.p.).

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením pripojených správ a dokladov, zmluvy o úvere, aktuálneho stavu úveru, výzvy na splatenie dlžnej časti úveru, podacích hárkov, výzvy na úhradu dlžnej sumy, doručeníek, predžalobnej výzvy, výpisu z obchodného registra, zmluvy o postúpení pohľadávok, jej prílohy, oznámenia o postúpení pohľadávky a ďalších a zistil tento skutkový a právny stav:

5.1 V obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I. je zapísaná od 31.12.1992 Poštová banka, a.s., so sídlom Dvořákovo nábřeží 4, Bratislava s prideleným IČOm: 31 340 890. Do predmetu jej podnikania (činnosti) patrí, okrem iného aj poskytovanie úverov (výpis z obchodného registra).

5.2.1 Podľa Zmluvy o úvere lepšiasplátka (ďalej aj zmluva o spotrebiteľskom úvere) zo dňa 08.07.2013 bol žalovaným v 1.rade a v 2.rade ako dlžníkom poskytnutý veriteľom (ďalej aj banka) Poštová banka, a.s., Dvořákovo nábřeží 4, Bratislava spotrebiteľský úver vo výške 15 000,- eur. Výška mesačnej splátky činila 204,24 eur pri úrokovej sadzbe 8,90 % ročne, pri výške splátky s poplatkom za správu úverového účtu 204,24 eur, RPMN 9,78 %, priemernej PRMN 13,79 %, celkovej výške nákladov 8 090,99 eur, s poistením schopnosti splácať úver v rozsahu základného súboru postenia. Dátum prvej splátky bol stanovený na 25.08.2013, dátum konečnej splatnosti úveru bol určený na 25.07.2023. Každá ďalšia splátka bola splatná k 25-emu dňu v mesiaci pri počte mesačných splátok 120. Zmluva o spotrebiteľskom úvere ďalej obsahuje číslo úverovej zmluvy 7836104286, ďalej číslo úverového účtu, číslo účtu čerpania, typ a adresu nehnuteľnosti - byt na M.R. W. XX, Nové Zámky (časť 3 ods. 3.1 zmluvy o spotrebiteľskom úvere s názvom Zmluva o úvere, podmienky úveru a záverečné ustanovenia). Časť 3 zmluvy o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj ďalšie odseky 3.2 až 3.13, ktoré pre miniatúrne písmo sú prakticky nečitateľné.

5.2.2 Zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj časť 2 s názvom Žiadosť o poskytnutie úveru lepšiasplátka (vyplní dlžník). Podľa jej obsahu žalovaní v 1.rade a v 2.rade požiadali o úver 15 000,- eur, s dobou splácania úveru 10 rokov, s čerpaním úveru na účet v poštovke - na uvedený osobný účet, pri splácaní úveru k 25-emu dňu v mesiaci so základným súborom poistenia. Žalovaní v 1.rade a v 2.rade požiadali o splatenie nasledovných záväzkov: a) názov spoločnosti ČSOB, druh záväzku úver, rok poskytnutia 2011, výška mesačnej splátky 38,- eur, odhadovaný zostatok úveru 2 000,- eur, b) názov spoločnosti ČSOB, druh záväzku úver, rok poskytnutia 2011, výška mesačnej splátky 39,- eur, odhadovaný zostatok úveru 2 100,- eur.

5.2.3 Zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj časť 1 s názvom Zmluvné strany (vyplní dlžník). V tejto časti sú uvedené mená, priezviská, rodné čísla, číslo OP, adresu trvalého pobytu, korešpondenčné adresy žalovaných v 1.rade a v 2.rade ako dlžníkov. Okrem toho pri každom z nich je uvedený názov zamestnávateľa, adresa zamestnávateľa, dátum zamestnania u posledného zamestnávateľa, pracovná pozícia, čistý mesačný príjem, počet vyživovaných detí, mesačné splátky iných úverov a pôžičiek, najvyššie dosiahnuté vzdelanie, rodinný stav a druh bývania. Pri žalovanom v 1.rade bol uvedený čistý príjem 750,- eur mesačne s mesačnými splátkami iných úverov a pôžičiek 77,- eur a bez vyživovacích

povinností. Pri žalovanej v 2.rade bol uvedený čistý príjem 320,- eur mesačne bez mesačných splátok iných úverov a pôžičiek.

5.3 Podľa aktuálneho stavu úveru ku dňu 31.08.2019 dlhodobý konsolidovaný úver lepšiasplátka vo výške 15 000,- eur mal byť poskytnutý žalovaným v 1.rade a v 2.rade dňa 02.07.2013 pri počte dní nesplácania splátok 802 a s čiastočnou úhradou vo výške 2502,77 eur pri nezaplatených splátkach 14 136,71 eur. Celková istina činila 12 497,23 eur.

5.4.1 Listom zo dňa 24.05.2017 boli dlžníci upozornení veriteľom, že podstatným spôsobom porušili ustanovenia zmluvy o úvere číslo 7836104286 zo dňa 02.07.2013 a obchodných podmienok a to aj napriek predchádzajúcej upomienke tým, že doteraz neuhradili svoje záväzky voči veriteľovi. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka boli upozornení, že ku dňu 24.05.2017 je pohľadávka banky vyplývajúca zo zmluvy o úvere viac ako tri mesiace po lehote splatnosti vo výške 696,35 eur pozostávajúcej z omeškanej splátky vo výške 687,35 eur a poplatkov vo výške 9,- eur. Výška sankčného úroku za každý deň omeškania bola určená na 0,09 eur. Žalovaní v 1.rade a v 2.rade ako dlžníci boli ďalej vyzvaní na zaplatenie vyššie uvedenej sumy v lehote 15 kalendárnych dní s upozornením, že v opačnom prípade je banka oprávnená vyhlásiť úver predčasne splatným a žiadať úhradu celej úverovej pohľadávky. Citovaný list bol odoslaný žalovaným v 1.rade a v 2.rade dňa 25.05.2017 (podací hárok číslo EPH009725127).

5.4.2 Podaním zo dňa 20.06.2017 veriteľ Poštová banka, a.s., Bratislava oznámila žalovaným v 1.rade a v 2.rade predčasnú splatnosť úveru ku dňu 20.06.2017 v sume 12 806,18 eur, ktorý pozostával z dlžnej istiny 12 497,23 eur, úroku 290,95 eur a poplatkov za upomienky 18,- eur. Dlžníci boli zároveň vyzvaní k splateniu celej dlžnej sumy v lehote 10 kalendárnych dní. Výzva na úhradu dlžnej sumy zo dňa 20.06.2017 bola doručená žalovaným v 1.rade a v 2.rade dňa 23.06.2017, o čom svedčia pripojené doručky.

5.4.3 Napokon listom zo dňa 26.08.2019 označeného ako predžalobná výzva pôvodný žalobca, teda veriteľ, vyzval oboch žalovaných na zaplatenie dlžnej sumy v celkovej výške 14 136,71 eur vrátane úrokov, úrokov z omeškania, nákladov súdneho konania, vrátane nákladov právneho zastúpenia, najneskôr do 04.09.2019 s tým, že v opačnom prípade bude vec riešená súdnou cestou. Predžalobná výzva bola odoslaná dlžníkom dňa 26.08.2019, čo je zrejme z pripojeného podacieho hárku číslo EPH171986434.

5.5.1 Dňa 16.10.2020, teda po začatí tohto sporu bola medzi Poštovou bankou, a.s. Bratislava ako postupcom a medzi žalobcom ako postupníkom uzatvorená zmluva o postúpení pohľadávok číslo II/2020, ktorej predmetom sú podľa článku II. pohľadávky uvedené a špecifikované v prílohe č. 1. V prílohe č. 1 k uvedenej zmluve je aj pohľadávka, ktorá je žalobcom uplatnená v tomto súdnom konaní.

5.5.2 Listom zo dňa 15.12.2020 postupca, teda veriteľ, oznámil žalovaným v 1.rade a v 2.rade, že jeho pohľadávka zo zmluvy o úvere číslo 7836104286 zo dňa 02.07.2013 bola s účinnosťou od 10.12.2020 postúpená na žalobcu ako postupníka na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 16.10.2020. Dlžníci boli upozornení, že uvedený záväzok je nutné hradiť výlučne plnením postupníkovi. Oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky bolo odoslané žalovaným v 1.rade a v 2.rade dňa 16.12.2020 (zmluva o postúpení pohľadávok, jej príloha, oznámenie o postúpení pohľadávky a podací hárok číslo EPH222117633).

6.1 Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka / ďalej aj OZ / spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

6.2 Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

6.3 Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

6.4 Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

6.5 Podľa § 53 ods. 9 OZ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

6.6 Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení od 10.06.2013 do 30.04.2014 (ďalej aj citovaného zákona) veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

6.7 Podľa § 7 ods. 2 citovaného zákona spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

6.8 Podľa § 9 ods. 1 citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

6.9 Podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

6.10 Podľa § 11 ods. 1 citovaného zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

6.11 Podľa § 11 ods. 2 citovaného zákona ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

6.12 Podľa § 19 ods. 2 citovaného zákona na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je

dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom.

6.13 Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení od 01.01.2020 do 31.12.2021 práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

6.14 Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 129/2010 z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení od 01.01.2020 do 31.12.2021 práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a

b) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na blízku osobu spotrebiteľa, a to na základe písomnej žiadosti spotrebiteľa.

6.15 Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení od 01.10.2020 do 27.11.2020 ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

7.1 Východiskom spotrebiteľskej ochrany je názor, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo faktickom nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, vzhľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a lepšiu dostupnosť právnych služieb a konečne možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet k zmluvnému rokovaniu pochádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na zmluvné dojednania pripravený, pri kontraktácii je využívaný moment prekvapenia a neskúsenosť spotrebiteľa. Spoločným znakom právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv je snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou obmedzenia autonómie vôle. Autonómia vôle, ktorá je elementárnou podmienkou fungovania materiálneho právneho štátu, nie je úplne absolútna, ale je limitovaná v rámci spotrebiteľských vzťahov princípom ochrany tej osoby, ktorá predstavovala právny úkon s dôverou v určitý, druhou stranou jej prezentovaný skutkový stav.

7.2.1 Vecnou legitimitáciou je stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jeden účastník občianskeho súdneho konania (žalobca) je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide (je aktívne vecne legitimovaný) a účastník na opačnej procesnej strane (žalovaný) je subjektom hmotnoprávnej povinnosti, teda je pasívne vecne legitimovaný (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 22. 11. 2011, č. k. III. ÚS 517/2011-9).

7.2.2 Podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom podľa § 39 OZ (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 28. marca 2018, sp. zn. 7 Cdo 26/2017).

7.3.1 Zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase vzniku záväzkového vzťahu, je transpozíciou smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. 04. 2008, ktorou sa v čl. 8 uložilo členským štátom zabezpečiť, aby veriteľ pred uzavretím zmluvy o úvere posúdil úverovú bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných informácií získaných, ak je to vhodné, od spotrebiteľa a v prípade potreby na základe nahliadnutia do príslušnej databázy. Zmyslom úpravy je predovšetkým ochrana spotrebiteľa, ale vychádzajúc z cieľov smernice sa touto úpravou sleduje aj širšia spoločenská ochrana. Povinnosť veriteľa posúdiť pred uzavretím zmluvy bonitu spotrebiteľa predstavuje pre spotrebiteľa aj určitú záruku, že veriteľ bude pri poskytovaní úveru postupovať tak, aby ho do určitej miery chránil pre neschopnosťou splácať. Primárnym chráneným záujmom je tu ochrana spotrebiteľa pred nezodpovedným poskytnutím úveru, ktoré by viedlo k jeho insolvencii so všetkými negatívnymi dôsledkami, a to ako ekonomickými v podobe straty majetku, tak spoločnými v podobe spoločenskej stigmatizácie (rozsudok Krajského súdu Prešov 3Co/25/2017 zo dňa 01.06.2017).

7.3.2 Len samotné zhromaždenie informácií o klientovi, a navyše neúplné, nemožno samo o sebe považovať za náležité splnenie si povinnosti vyplývajúcej z § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Bez toho, aby žalobca skúmal aj iné aspekty, nemohol si utvoriť reálny obraz o majetkovej situácii žalovaného, potrebnej pre posúdenie schopnosti žalovaného splácať dlh zo zmluvy. Takýto spôsob zisťovania bonity klienta možno charakterizovať ako posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa (bez zistenej výšky či samotnej existencie pravidelného mesačného príjmu žalovaného a jeho výdavkov) a účelové použitie údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa na vytvorenie zdania väčšej schopnosti spotrebiteľa splácať úver (neuvedenie výdavkov žalovaného a pod.), ako tomu v skutočnosti je, čo spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru (§ 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch). Za tohto stavu je nutné konštatovať, že v konaní žalobca nepreukázal splnenie si povinnosti uloženej mu ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch (rozsudok Krajský súd v Prešove 20Co/37/2019 zo dňa 30. 04. 2019).

7.3.3 Zo zmluvy o pôžičke je zrejmé, že v tejto je uvedený priemerný čistý mesačný príjem dlžníka, počet vyživovaných osôb, celková výška mesačných splátok. Ako doklady priložené k zmluve boli v zmluve označené potvrdenie zamestnávateľa o príjme, výplatné pásky za posledné dva mesiace, kópia výpisu z účtu za posledné dva mesiace, kde je uvedená výška príjmu a odosielateľ. K žalobe neboli priložené iné potvrdenia (napr. report zo Sociálnej poisťovne a report zo SRBI), ani údaje o výdavkoch žalovanej. Vzhľadom na uvedené vychádzajúc z doterajších výsledkov vykonaného dokazovania odvolací dospel k záveru, že žalobca ako veriteľ v danej veci hrubo porušil svoje povinnosti pri overovaní bonity žalovanej ako spotrebiteľky. Povrchné skúmanie schopnosti splácať úver bez údajov o výdavkoch a celkovej sociálno-ekonomickej situácii žalovanej v rozpore s odbornou starostlivosťou je možné považovať za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s § 11 ods. 2 druhá veta zákona o spotrebiteľských úveroch, v dôsledku čoho sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov (rozsudok Krajského súdu v Trnave 23Co/174/2018 zo dňa 27. 05. 2019).

8.1 Pôvodný žalobca a následne aj terajší žalobca sa v tomto spore domáhali voči žalovaným v 1.rade a v 2.rade zaplata istiny vo výške 11 480,94 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 10 039,39 eur od 22.06.2019 do zaplata. Konanie bolo začaté dňa 03.10.2019, kedy bola žaloba s prílohami doručená upomínaciu súdu, teda Okresnému súdu Banská Bystrica. Žalobca opakovane vzal svoju žalobu späť z dôvodu, že žalovaní v 1.rade a v 2.rade po začatí sporu plnili sčasti tak, že žalobca požadoval od nich zaplata istiny vo výške 9 490,95 eur, teda žaloba bola vzatá späť v časti istiny 1 989,99 eur a to spolu s príslušenstvom, keďže žalobca požaduje v rámci príslušenstva úrok z omeškania v rozsahu, v akom je uvedený vo výrokovej časti I tohto rozsudku.

8.2 Súd sa zaoberal výhradou žalovaného pozostávajúcej z údajného hrubého porušenia povinnosti veriteľom v zmysle § 7 ods. 1 citovaného zákona. Podľa čl. 8 ods. 1 <aspi://module='EU'&link='32008L0048%2523%25C8I.8'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Smernice Európskeho

parlamentu a Rady 2008/48/ES <aspi://module='EU'&link='32008L0048'&ucin-k-dni='30.12.9999'> o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS <aspi://module='EU'&link='31987L0102'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, členské štáty zabezpečia, že veriteľ pred uzavretím zmluvy o úvere posúdi úverovú bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných informácií získaných, ak je to vhodné, od spotrebiteľa a v prípade potreby na základe nahliadnutia do príslušnej databázy. Členské štáty, ktorých právne predpisy ukladajú veriteľovi povinnosť posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa na základe nahliadnutia do príslušnej databázy, si môžu túto povinnosť zachovať. V tejto súvislosti Súdny dvor v rozsudku z 27.3.2014, LCL Le Crédit Lyonnais proti Fesihovi Kalhanovi, C-565/12 uviedol, že najmä na rozvíjajúcom sa trhu s úvermi je dôležité, aby veritelia neposkytovali úvery nezodpovedne alebo bez predchádzajúceho posúdenia úverovej bonity spotrebiteľa a aby členské štáty vykonávali potrebný dohľad na vyvarovanie sa takémuto správaniu a stanovili potrebné opatrenia na sankcionovanie veriteľov, ktorí sa takého správania dopustia. Vzhľadom na dôležitosť tohto cieľa, ktorým je zabezpečiť účinnú ochranu spotrebiteľov pred nezodpovedným uzatváraním zmlúv o úvere, ktoré prekračujú ich finančné možnosti a mohli by viesť k ich platobnej neschopnosti, ktorý je nerozlučne spojený s povinnosťou veriteľa preveriť úverovú bonitu dlžníka, Súdny dvor rozhodol, že ak by sa sankcia zániku nároku na úroky oslabila alebo úplne znefunkčnila, nevyhnutne by z toho vyplývalo, že nemá skutočne odrádzajúcu povahu (rozsudok z 27. marca 2014, LCL Le Crédit Lyonnais, C-565/12 <., body 52 <. a 53 <.). Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje skúmanie bonity klienta s odbornou starostlivosťou, t.j. vyžaduje vyšší stupeň obozretnosti a odbornosti. Zákonnú podmienku uvedenú v § 7 ods. 1 citovaného zákona „s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ je potrebné vykladať tak, že nepostačuje zo strany spotrebiteľa len uvedenie výšky príjmov a výdavkov, ale od žalobcu ako veriteľa sa vyžaduje, aby poskytnuté informácie analyzoval a vyhodnocoval. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúcnosti. Nejde pritom o získanie stopercentnej istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je napr. možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ dostane výpoveď z pracovného pomeru, dlhodobu chorobu a pod. Cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z textu citovaného zákona vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom a samozrejme ním aj preukázaných, tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezabavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom a domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný a domáci rozpočet a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver. Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje. Žalobca nešpecifikoval, v čom spočíval prístup jeho právneho predchodcu postupovať s odbornou starostlivosťou, aké všetky informácie týkajúce sa schopnosti žalovaných v 1.rade a v 2.rade splácať úver zisťoval a ako informácie vyhodnocoval. Ako už bolo vyššie uvedené, v súvislosti so skúmaním bonity žalovaných v 1.rade a v 2.rade žalobca k žalobe nepripojil žiadne dôkazy. Súd má za to, že žalobca nepreukázal, že pred uzavretím zmluvy jeho právny predchodca, teda veriteľ, posúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaných v 1.rade a v 2.rade ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Jediné, čo zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, je výška čistého mesačného príjmu, mesačných splátok iných úverov a pôžičiek, rodinný stav, doba posledného zamestnania a vyživovacie povinnosti. Tieto údaje však samé o sebe nie sú postačujúce na posúdenie schopnosti splácať úver s odbornou starostlivosťou. K posudzovaniu schopnosti žalovaných v 1.rade a v 2.rade splácať úver pristúpil veriteľ len formálne a jeho postup nenaplnil účel predpokladaný citovaným ustanovením § 7 ods. 1 citovaného zákona. Podľa dôvodovej správy k citovanému ustanoveniu by toto ustanovenie malo zabezpečiť záujem

veriteľov správne odhadnúť schopnosť spotrebiteľa splácať a správať sa tak obozretne jednak z pohľadu návratnosti úveru a jednak z pohľadu dôsledkov nezodpovedného požíčavania na strane spotrebiteľov. Výsledkom týchto úvah je konštatovanie, že úver je nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 2 citovaného zákona.

8.3 Súd má ďalej za preukázané, že pri počte splátok 120 a výške splátky 204,24 eur tak, ako to bolo stanovené v predmetnej zmluve, celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ veriteľovi (žalobcovi) zaplatiť predstavuje sumu 24 508,80 eur, a teda nie sumu 23 090,99 eur (výška úveru 15 000,- eur + celková výška nákladov na úver 8 090,99 eur) ako to uviedol veriteľ v predmetnej zmluve. Ide o nesprávne stanovenie celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom a tým aj nesprávne určenie celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ veriteľovi zaplatiť tak, ako to definuje § 2 písm. g/, h/ zákona č. 129/2010 Z. z. <aspi://module='ASPI'&link='129/2010 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> o spotrebiteľských úveroch, čím je priemernému spotrebiteľovi poskytnutý klamlivý údaj o celkovej sume "preplatenia" úveru. V predmetnej zmluve tak nebola správne uvedená ani náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z. <aspi://module='ASPI'&link='129/2010 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom na absenciu vyššie uvedených náležitostí, resp. ich nesprávne určenie v predmetnej zmluve súd považuje úver poskytnutý žalobcom ako veriteľom žalovanej za poskytnutý bez úroku a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. <aspi://module='ASPI'&link='129/2010 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> o spotrebiteľských úveroch).

8.4 Osobitná úprava spotrebiteľských úverov je vo svojich ustanoveniach striktná a prísna, pokiaľ požaduje ako nevyhnutnú súčasť každej zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvedenie všetkých obligatórnych náležitostí vymienených § 9 ods. 2 písm. a) až y) zákona č. 129/2010 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='129/2010 Z.z.%25239'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, pričom neuvedenie, resp. aj nesprávne, zmätočné, neúplné alebo nezrozumiteľné uvedenie niektorej zo zákona požadovaných obligatórnych náležitostí má rovnaký následok vyplývajúci zo zákona, konkrétne z § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch, akoby v zmluve takýto údaj nebol obsiahnutý vôbec. Ako vyplýva z vyššie uvedeného povinnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle <aspi://module='ASPI'&link='129/2010 Z.z.%25239'&ucin-k-dni='30.12.9999'> 9 ods. 2 písm. j) zák. č. 129/2010 Z.z. je údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. V zmysle zákonného ustanovenia § 2 písm. h) uvedeného zákona, sa celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, rozumie súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Preskúvaná zmluva obsahovala len údaj o celkovej výške nákladov spotrebiteľa za spotrebiteľský úver. Údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, neobsahovala. Úver poskytnutý žalovaným v 1.rade a v 2.rade sa tak považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) citovaného zákona.

8.5.1 Bolo potrebné skúmať, či žalobca ako postupník danú pohľadávku nadobudol platným právnym úkonom postúpenia. S ohľadom na výsledky vykonaného dokazovania je nesporné, že ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy s odkazom na ustanovenie § 52 a nasledujúce Občianskeho zákonníka. Podľa § 290 C.s.p. spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou, kedy ide o spor s ochranou slabšej strany, teda o spor, v ktorom je súd povinný aplikovať odlišné procesné postupy od všeobecného sporového konania. Zákonodarca tu vychádza z hmotnoprávnej úpravy, ktorá podľa neho dostatočne pokrýva definičné znaky tejto skupiny sporov. Takýto postup je odôvodnený zvýšenou mierou ingerencie súdu ako orgánu ochrany práva do spotrebiteľských právnych vzťahov, pri ktorých sa súd nemá spoliehať v plnej miere na splnenie si dôkaznej povinnosti spotrebiteľa, ale môže prevziať dôkaznú iniciatívu sám. Povaha spotrebiteľského sporu a postavenie spotrebiteľa ako objektívne a prirodzene slabšej strany právneho aj procesnoprávneho vzťahu vylučujú uplatnenie prísnej koncentrácie konania typickej pre všeobecné sporové konania. Z tohto dôvodu spotrebiteľ môže predložiť alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. V zmysle ustanovenia § 295 C.s.p. súd môže vykonať aj dôkazy ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci, a súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

8.5.2 Súd musel prihliadnuť na zákon o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky v ustanovení § 17 ods. 1, 2, ako aj na ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení od 01.10.2020 do 27.11.2020, ktoré sú citované v bodoch 6.13, 6.14 a 6.15 odôvodnenia tohto rozsudku. Pri rozhodovaní v tomto spore bolo potrebné ďalej vychádzať aj z

ustanovenia § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom. V prípade, ak by postúpenie bolo v rozpore so zákonom, bol by daný dôvod na aplikáciu ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. Napokon špeciálna úprava v súvislosti s vyhlásením mimoriadnej splatnosti je v ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. V zmysle § 565 prvej vety Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené.

8.5.3 Na základe uvedeného bolo potrebné vychádzať z toho, že proces postúpenia pohľadávky zo strany veriteľa, ktorým je banka, je nasledovný: Ak nastala splatnosť spotrebiteľom neuhradenej splátky, odo dňa jej splatnosti musí prejsť doba 3 mesiacov omeškania s platením dlhu zo strany spotrebiteľa. Pred samotným postúpením pohľadávky musí banka preukázateľne vyzvať dlžníka na zaplatenie (§ 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách) a dodržať aj špeciálne ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, t. j. upozorniť dlžníka, ktorý je spotrebiteľom, na to, že po 15 dňoch si uplatní právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti celej svojej pohľadávky (tzv. „zosplatenie“ celého dlhu), ak dovtedy ešte nenastala konečná splatnosť dlhu, a to v súlade s dohodou oboch zmluvných strán a v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Až potom môže celú tzv. zosplatenú pohľadávku postúpiť inému subjektu. S ohľadom na ustanovenie § 17 ods. 1,2 zákona o spotrebiteľských úveroch (na ktoré odkazuje zákon o bankách) môže banka postúpiť len takú pohľadávku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ak sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými, ak ide o pohľadávku po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávku, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru v dôsledku jednostranného právneho úkonu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti dlhu pre nesplnenie niektorej splátky, ak to bolo dohodnuté (§ 565 Občianskeho zákonníka). Je zrejmé, že banka pri spotrebiteľskom úvere nemôže postúpiť len časť nesplateného dlhu (napríklad 1 splatnú splátku), ale pred postúpením buď musí vyčkať konečný termín splatnosti dlhu (s rizikom vystavenia sa možnému premlčaniu jednotlivých splátok) alebo urobiť jednostranný právny úkon vyhlásenia mimoriadnej splatnosti dlhu pre nesplnenie niektorej splátky za vyššie uvedených podmienok. V ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka boli spresnené podmienky splácania záväzkov zo spotrebiteľských zmlúv v splátkach. Ako je uvedené vyššie, podľa tejto úpravy dodávateľ môže uplatniť právo vyplývajúce z § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky (ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené) najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Toto právo však môže uplatniť iba za podmienky, že naň upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní. Z tejto úpravy jednoznačne nevyplýva, od akej udalosti treba túto lehotu počítať, ale z celého kontextu ustanovenia možno vyvodiť, že musí uplynúť najmenej 15 dní odo dňa, keď dodávateľ upozornil spotrebiteľa, že uplatňuje právo na zaplatenie celej pohľadávky, do dňa, keď má dôjsť k splatnosti celej pohľadávky, resp. do dňa, keď ju má spotrebiteľ uhradiť. Táto 15-dňová lehota môže teda najskôr začať plynúť po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením jednej zo splátok, t. j. nasledujúci deň po dni, ktorý bol dohodnutý ako deň splatnosti splátky. Občiansky zákonník je v ustanovení § 565 OZ v porovnaní s ustanovením § 53 ods. 9 OZ nejednoznačný, pretože posledná veta § 565, podľa ktorej právo na zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky môže veriteľ (dodávateľ) použiť najneskôr do splatnosti nasledujúcej splátky, je v rozpore s uzákonenou 3-mesačnou lehotou v § 53 ods. 9 OZ. Za tohto legislatívneho stavu poslednú vetu § 565 OZ pri spotrebiteľských zmluvách použiť nemožno. To znamená, že dodávateľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky kedykoľvek, ak sú splnené tie podmienky, ktoré sú uvedené v ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

8.5.4 V tomto prípade z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že veriteľ - dodávateľ - uvedené zákonné podmienky pred postúpením pohľadávky nedodrжал. Ak zákonné predpoklady postúpenia pohľadávky na inú osobu nie sú splnené, pohľadávka banky je nepostupiteľná. V konaní boli preukázané len výzvy na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 24.05.2017 a na úhradu dlžnej sumy zo dňa 20.06.2017, v ktorých sa spomína, že jeho úverová pohľadávka sa môže stať predčasne splatnou, resp. že sa stala splatnou ku dňu 20.06.2017 v dôsledku bližšie nešpecifikovaného porušenia zmluvy o úvere a obchodných podmienok úveru. V konaní ani pôvodný žalobca a ani súčasný žalobca netvrdili, že

banka dostatočne určitým právnym úkonom (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka) využila svoje právo a oznámila žalovaným v 1.rade a v 2.rade, že pre nesplnenie konkrétnej splátky splatnej určitého dňa požaduje od nich predčasné splatenie celej istiny úveru vrátane príslušenstva. Možno konštatovať, že banka žalovaným v 1.rade a v 2.rade len oznámila, že úverová pohľadávka sa stáva splatnou, ako keby si už predtým s jasnou formuláciou zosplatnenia voči žalovaným v 1.rade a v 2.rade uplatnila mimoriadnu splatnosť úveru so žiadosťou o zaplatenie dlhu pred termínom jeho konečnej splatnosti. Totiž pohľadávka zo zmluvy o úvere sa automaticky nestáva splatnou v celom rozsahu v dôsledku nezaplatenia niektorej splátky, ale len v dôsledku jednostranného právneho úkonu - vyhlásenia mimoriadnej splatnosti dlhu s jasnou formuláciou, že veriteľ tak činí pre nezaplatenie konkrétnej splátky v dohodnutej lehote, so žiadosťou o zaplatenie celého dlhu; takýto obsah v súdnej veci zistený nebol. V dôsledku toho, že uvedené zákonné ustanovenia pred postúpením pohľadávky banky terajšiemu žalobcovi neboli dodržané, súd urobil záver, že právny úkon postúpenia je absolútne neplatný pre rozpor so zákonom v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka. Na tom základe bolo nutné urobiť záver, že žalobca, ktorý svoje právo opieral o zmluvu o postúpení pohľadávky, v tejto veci nie je aktívne legitimovaný, a práve z toho dôvodu bolo potrebné žalobu zamietnuť. Absolútna neplatnosť právnych úkonov totiž pôsobí voči každému, súd na ňu prihliada z úradnej povinnosti, nemožno ju odstrániť ratihabíciou ani konvalidáciou a nepremičuje sa. Keďže súd vyhodnotil postúpenie pohľadávky ako absolútne neplatný právny úkon, žalobe nebolo možné vyhovieť z dôvodu, že žalobca nebol nositeľom uplatneného práva, lebo na základe neplatnej zmluvy o postúpení pohľadávky nemohol platne nadobudnúť právo na zaplatenie dlhu zo zmluvy o úvere voči žalovaným v 1.rade a v 2.rade. Z vyššie uvedených dôvodov a citovaných ustanovení tak bola žaloba v časti o zaplatenie sumy 9 490,95 eur s príslušenstvom zamietnutá.

8.5.5 V zostávajúcej časti bolo konanie zastavené podľa § 145 ods. 2 C.s.p., pretože v tejto časti žalobca vzal svoju žalobu späť z dôvodu čiastočného plnenia zo strany žalovaných v 1.rade a v 2.rade po začatí sporu.

9.1 O nároku na náhradu trov konania v zamietajúcej časti vo veci samej súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 C.s.p. k § 255 ods. 1 C.s.p. a úspešným žalovaným v 1.rade a v 2.rade priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi vo výške 100%.

9.2 O nároku na náhradu trov konania v zastavujúcej časti súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 C.s.p. k § 256 ods. 1 C.s.p.. Dôvodom čiastočného späťvzatia žaloby bolo plnenie zo strany žalovaných v 1.rade a v 2.rade po začatí sporu, čím v tejto časti zavinili zastavenie konania a preto žalobcovi bol priznaný v zastavujúcej časti nárok na náhradu trov konania voči žalovaným v 1.rade a v 2.rade vo výške 100%.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolaie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).